

Summary

Volodymyr Areshonkov

Methodological Bases of Research of the Content of School Social Studies Education in Ukraine of the XX Century

The author of the article determined methodological bases of studying the content of school public identifying education of Ukraine of the XX century.

The material of the scientists on this problem has been analyzed. The content of the subject approach, basic directions of working out theoretical bases of the content of education have been determined. Scientific approaches to the determination of the content of education have been grounded, their peculiarities have been revealed. The main units of the structure of content of public identifying education on subject level (monosubject or polysubject) the subject knowledge, ways of educational activity have been singled out.

The conclusion has been determined; it goes that under the conditions of complex of methodological approaches: system, structural-functional, specific-historical, axiological, paradigm, it is possible to consider the content of school public identifying education of the XX century as culturological phenomenon and as a model of social order, which is contextual side of education in the subject of didactics.

Key words: system approach, structural-functional approach, specific-historical approach, axiological approach, paradigm approach.

Дата надходження статті: «26» березня 2014 р.

УДК 371.134–057.212(045)

ВІКТОР БЕРЕКА,

*доктор педагогічних наук, професор
(Хмельницький)*

Забезпечення якості освітньої підготовки майбутніх менеджерів освіти

У статті окреслено теоретико-методичні підходи до розгляду проблеми оцінки якості підготовки майбутніх менеджерів освіти, окреслено її складові (визначення концептуальних основ; розробка моделі стандартизації; моделювання якості професійної освіти; визначення концептуальних і методологічних основ проектування системи якості).

Автором проведено дослідження впровадження кредитно-модульної системи навчально-виховного процесу, визначено на основі його результатів закономірностей та сформульовано вимоги до вмінь магістрів.

Вивчення наукової літератури та результати проведеного анкетування дали змогу визначити складові забезпечення якості магістерської підготовки майбутніх менеджерів освіти: сучасність і актуальність запроваджених програм навчання, відповідно до Державного галузевого стандарту підготовки управлінців; використання сучасних технологій і методик організації навчального процесу; якісне науково-методичне і матеріально-технічне забезпечення; високий науково-педагогічний рівень викладачів; наявність ефективної системи контролю підготовки; відповідність системи підготовки майбутніх менеджерів освіти вимогам світового освітнього простору; надання магістрам більшої можливості вибору форм навчання та академічної звітності; орієнтація програм підготовки майбутніх менеджерів освіти на їхню особистість і професійний розвиток.

У статті визначено перспективу вивчення означеного питання.

Ключові слова: *кваліфікаційні характеристики; кредитно-модульна система; магістратура; менеджер освіти; фахівці управлінського профілю, якість професійної освіти.*

Постановка проблеми у загальному вигляді... Процеси глобалізації, перехід до інформаційного суспільства вимагають оновлення парадигми освіти та підготовки кваліфікованих, професійно мобільних, здатних до творчої праці й освоєння складних технологій фахівців. У світлі таких вимог зростає необхідність розв'язання проблеми підвищення якості професійної освіти, складовою якої є магістратура вищого навчального закладу.

Серед концептуальних ідей «Національної доктрини розвитку освіти» щодо основних напрямів її розвитку в першій чверті XXI ст. зазначається: «Якість освіти є національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держава, додержання міжнародних норм і вимог законодавства України щодо реалізації права громадян на освіту» [1, с.4].

Загалом вимоги щодо підготовки фахівців управлінського профілю та їх кваліфікаційних характеристик сформульовані в керівних і нормативних документах, основним з яких є Державний

освітній стандарт. Проте обсяг знань і вмінь, які можуть засвоїти менеджери освіти, сьогодні наскільки зріс, що ускладнює їхнє розташування в навчальних програмах.

Тому формування змісту навчання є досить складною проблемою: він має відображати раціональне співвідношення фундаментальних знань і практичних умінь; забезпечити перетворення навчальної інформації в знання та вміння; передбачити розвиток у магістрів здібностей і навичок самостійної роботи, спрямованої на здобуття і вдосконалення знань.

Аналіз досліджень і публікацій... Численні дослідження науковців (В.Бондар, В.Даниленко, В.Маслов, В.Пікельна, О.Савченко та ін.) свідчать, що в сукупності умов, які відзначають якість підготовки спеціалістів магістратури, важливе місце належить розробленню нетрадиційних підходів до визначення змісту, організаційних форм і методів навчання з урахуванням мети і спеціальності навчального закладу.

Вітчизняними та зарубіжними дослідниками (В.Андреев, В.Андрущенко, Г.Балл, І.Бех, Є.Бондаревська, М.Євтух, І.Зязюн, В.Кремень, В.Сластьонін, О.Сухомлинська та ін.) піднімалися питання підвищення якості підготовки спеціалістів через удосконалення змісту навчання, створення адекватних навчальних матеріалів і підручників.

Науковці Л.Волошко, І.Зязюн, В.Калініна, Л.Романова, С.Сисоева та ін. займалися питаннями розвитку компетентності фахівців. Удосконалення професіоналізму досліджували С.Батишев, Б.Гершунський, С.Гончаренко, Р.Гуревич, І.Зязюн, Н.Ничкало; підвищення ефективності педагогічного процесу розглядали А.Алексюк, В.Бондар, Г.Гребенюк, В.Семиченко, В.Сидоренко; інноваційні педагогічні технології в організації питання дослідженні в працях І.Захарової, Н.Консурської, Є.Полат, С.Сисоевої, Д.Чернилевського.

Різні аспекти проблеми якості освіти в Україні розглядаються у сучасних наукових джерелах в економічному, ідеологічному, соціальному ресурсі. У психолого-педагогічній літературі проблема якості освіти розглядалась через призму концептуальних засад професійної підготовки майбутніх фахівців (В.Андрущенко, О.Мороз, О.Савченко, Л.Хомич, Я.Цехмістр), підготовки майбутніх фахівців у контексті особистісно орієнтованої освіти (Г.Балл, І.Бех, В.Ребалка), психолого-педагогічних основ формування особистості педагога (І.Зязюн, Н.Кичук, В.Козленко, Г.Костюк, Н.Кузьміна, В.Моляко, Я.Пономарьов, С.Сисоева та ін.), Дослідження шляхів формування та розвитку особистості педагога (В.Кан-Калик, О.Киричук, В.Кузь, М.Поташник, Т.Сущенко та ін.). Питання якості професійної підготовки майбутнього менеджера освіти знайшла відображення, зокрема, в працях вітчизняних науковців (В.Бондар, В.Маслов та ін.). Проте питання якості освітньої підготовки майбутніх менеджерів освіти засобами кредитно-модульної системи в науковій літературі розкрито недостатньо.

Формулювання цілей статті... Метою нашої статті є теоретичний аналіз проблеми оцінки ефективності освіти майбутніх менеджерів галузі в умовах магістратури шляхом упровадження кредитно-модульної системи.

Виклад нового матеріалу... Проблема якості надання освітніх послуг визначається, на нашу думку, низкою об'єктивних причин: по-перше, від якості підготовки фахівців залежить рівень розвитку організації чи установи, регіону та усєї країни; по-друге, якість освіти впливає на забезпечення конкурентоспроможності випускників вищої школи на ринку праці. Інноваційний шлях розвитку суспільства можливо забезпечити за умови виховання покоління фахівців, здатних мислити і діяти по-інноваційному. Тому слід звернути увагу на загальний розвиток особистості, її індивідуальних якостей, а саме: самостійності в прийнятті рішень, критичності та культури мислення, розвитку інформаційних і управлінських навичок.

Реформування вищої освіти в Україні є об'єктивною необхідністю, адже існуючий потенціал освітньої системи недостатньо відповідає новим потребам суспільства, а існуюча система є системою контролю за якістю, а не забезпечення самої якості.

У контексті нашого дослідження нами розглянуто різноманітні підходи до визначення терміна «якість освіти». Ми поділяємо думку науковців про те, що якість освіти – це сукупність аспектів, які виступають як проблеми:

- кадрового забезпечення освіти, підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників;
- програмно-методичного забезпечення процесу навчання;
- структури, форм і технологій навчання;
- точності та об'єктивності системи планування і контролю магістратури [2, с.2].

Підвищення якості освіти майбутніх менеджерів освіти можна розглядати також через сукупність таких показників як:

- відповідності реальних результатів освіти соціальному замовленню;
- матеріально-технічної і ресурсної забезпеченості освітнього процесу;
- престижності й економічної ефективності освіти;

– досконалості системи оцінок досягнень майбутніх менеджерів освіти.

Досягнення оптимальної якості професійної освіти майбутніх менеджерів освіти обумовлено створенням системи, яка на рівні магістратури забезпечувала б узгоджену реалізацію державних, суспільних і особистісних інтересів.

У сучасних нормативних документах про освіту зазначено, що визначення якості освітніх послуг вищого навчального закладу регламентується сукупністю положень, що містять: чітку систему вимог до якості освіти і критеріїв їх виконання; модель регулярної внутрішньої експертизи дієвості системи якості, що функціонує у вищому навчальному закладі; технології проектування інноваційних процесів із наступним закріплення накопиченого досвіду в системі якості; засоби діагностики якості й ефективності освітньої й управлінської діяльності вищого навчального закладу тощо [4, с.13].

Таким чином, розробка системи якості магістерської підготовки майбутніх менеджерів освіти має бути побудована за такою схемою:

- визначення концептуальних основ якості професійної освіти і системи якості;
- розробка моделі стандартизації професійної освіти магістратури як компонента системи якості;
- моделювання менеджменту якості професійної освіти як компонента системи якості;
- визначення концептуальних і методологічних основ проектування системи якості в контексті фахової професійної освіти.

Забезпечення належного рівня якості освіти вимагає реалізації декількох внутрішніх і зовнішніх програм діяльності, а саме: розробки системи гарантій якості шляхом оцінки змісту навчальних програм; удосконалення системи ліцензування, акредитації, сертифікації; розробки програм дидактичного забезпечення навчального процесу; удосконалення системи оцінки навчальних досягнень магістрантів, модернізації інфраструктури магістратури тощо [3].

Особлива увага у магістратурі має приділятися участі магістрантів в оцінці результатів навчально-виховного процесу та широкому залученню випускників до оцінки надання їм освітніх послуг. Для цього магістратура має здійснювати власну внутрішню оцінку рівня і якості підготовки поряд з оцінкою зовнішньою.

Магістратура сьогодні розглядається у цивілізованому суспільстві не тільки як інституція задоволення фахових потреб особистості, але й як духовна необхідність, тому стає усе більш очевидною необхідність розробки довгострокових програм адаптації національної освітньої політики до нових міжнародних умов. Для магістратури пріоритетним завданням постає необхідність визначення, гармонізації та затвердження принципово нового нормативно-правового забезпечення галузі з урахуванням вимог міжнародної та європейської систем стандартів та сертифікації. Підготовка фахівців за спеціальністю «Управління навчальним закладом» вже сьогодні базується на державному галузевому стандарті для освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр».

Що стосується навчального процесу магістратури, то він зорієнтований на запровадження кредитно-модульної системи. Виконання такого завдання передбачає необхідність підготовки пакету нормативних документів, зразків навчальної документації які необхідно запровадити в навчально-виховний процес.

На нашу думку, впровадження в освітнє середовище магістратури положень кредитно-модульної системи вимагає системного аналізу готовності магістрантів до співпраці з викладачем в новій за структурою і змістом навчальній ситуації. Тільки за цієї умови ми можемо гарантувати виконання вимог забезпечення якості освітніх послуг.

Нами було здійснено аналіз даних з метою визначення результатів впровадження кредитно-модульної системи в навчально-виховний процес.

В дослідженні взяло участь 62 магістранти Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії та Кам'янець-Подільського державного університету. Метою дослідження було виявити:

- рівень обізнаності магістрантів академії та університету щодо мети та змісту кредитно-модульної системи навчання;
- значення впливу кредитно-модульної системи навчання на зміст, інтенсивність, варіативність навчальної діяльності магістрантів;
- рівень обізнаності магістрантів щодо рейтингової шкали оцінки знань та вмінь магістрантів, та рівень задоволення впровадження 100-бальної шкали оцінки знань;
- рівень задоволення магістрантів впровадженням у навчальну роботу індивідуальних навчально-методичних карт з навчальних дисциплін;
- вплив впровадження кредитно-модульної системи навчання на результати та хід складання заліково-екзаменаційної сесії;
- вплив впровадження кредитно-модульної системи навчання на зміст та форми самостійної роботи магістрантів;

- пріоритетні форми контролю виконання самостійної роботи магістрантів;
- перелік умінь та особистісних якостей, розвиток яких сприяє впровадженню кредитно-модульної системи навчання.

Проведене дослідження дало змогу встановити певні закономірності:

1. Магістранти повністю знайомі з метою та змістом кредитно-модульної системи навчання.
2. Лише 10% магістрантів вважають, що кредитно-модульна система не вплинула на їх навчальну діяльність.
3. Опитування показало високий рівень обізнаності магістрантів щодо рейтингової шкали оцінки їх знань та вмінь.
4. Робота з індивідуальними навчально-методичними картками з навчальних дисциплін потребує удосконалення, оскільки 42 респонденти (68%) визнали, що картки полегшують їх роботу.
5. Впровадження кредитно-модульної системи навчання суттєво полегшило хід складання заліково-екзаменаційної сесії магістрантів. Це позитивно вплинуло на успішність магістрантів. З 56 респондентів, які позитивно оцінили нові форми самостійного контролю знань, 51 особа (91%) навчається на «відмінно» та «добре».
6. Однозначними виявились оцінки магістрантів щодо впливу кредитно-модульної системи навчання на зміст та форми їх самостійної роботи. 52 респонденти (84%) відзначили, що вони відчують помітні зміни в системі, змісті та формах самостійної роботи.
7. Магістранти визначили такі пріоритетні форми самостійної роботи: підготовка анотацій, бібліографій; підготовка повідомлень, міні-доповідей; розробка авторських проектів; аналіз проблемних ситуацій.
8. Викладачі не повною мірою використовують потенціал форм контролю за самостійною роботою магістрантів. З переліку в 12 показників найвищі рейтингові місця посіли: тестування, захист рефератів, модульна контрольна робота тощо. Такі форми контролю магістрантів як захист методичного пакету, управлінського проекту використовувався недостатньо.

9. Основним нашим завданням стало визначення умінь та особистісних якостей магістрантів, розвитку яких сприяє впровадження кредитно-модульної системи навчання. Опитування показало, що до умінь, визначених магістрантами, слід віднести:

- уміння самостійно працювати з інформаційними джерелами;
- уміння трансформувати отримані знання в нові умови навчального процесу;
- уміння планувати час на виконання завдань.

У контексті виконання завдань нашого дослідження найбільш цікавим виявилось те, що магістрантами було названо більше 90 особистісних якостей, розвитку яких сприяє впровадження кредитно-модульної системи навчання. До основних належать: самостійність; відповідальність; комунікабельність; активність; працьовитість; наполегливість; організованість; пунктуальність тощо.

З метою порівняльного аналізу нами проведено опитування магістрантів завершального етапу навчання. В опитуванні взяло участь 45 осіб. Це магістранти денної та заочної форми навчання Кам'янець-Подільського державного університету (25 осіб) та Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії (20 осіб).

На даному етапі дослідження було проведено анкетування, метою якого було визначення:

- ролі викладача в реалізації завдань кредитно-модульного навчання;
- відповідності тих предметів, які вивчаються, вирішенню завдань самореалізації фахівця;
- місця та ролі різних організаційних форм навчального процесу;
- впливу різноманітних факторів на якість отримання знань;
- стану матеріально-технічної забезпеченості навчального процесу відповідно до вимог кредитно-модульного навчання;
- основних умінь, що набули магістранти в процесі впровадження кредитно-модульної системи;
- оцінки магістрантами конкурентоспроможності менеджерів освіти;
- ступеня впливу магістрантів на зміни в організації навчального процесу.

Аналіз результатів анкетування дозволив нам дійти таких висновків:

1. 53% (24 особи) респондентів вважають, що в ході навчального процесу постійно використовуються останні досягнення науки і техніки; 38 осіб (84%) вважають, що вони скоріше використовуються, ніж не використовуються. При цьому магістранти високо оцінили роль викладача у застосуванні останніх досягнень науки та техніки. 75% (34 респондентів) вважають, що при читанні курсів викладачі постійно використовують сучасні наукові підходи. Достатньо високою виявилась оцінка магістрантами завершального етапу навчання рівня кваліфікації викладачів університету та академії – 36 респондентів (80%) оцінили цей рівень як високий, решта – як середній.

2. Магістранти завершального етапу навчання відзначили, що для успішної самореалізації у суспільстві вони отримують достатньо знань із загальнокультурних дисциплін – 33 респонденти (74%), економіки – 29 респондентів (64%) та соціальних наук – 30 респондентів (67%). Проте з'ясувалось, що для успішної самореалізації у суспільстві магістранти отримують недостатньо знань з політики, що відзначили 22 особи (49%).

3. Як найбільш ефективні організаційні форми навчально-виховного процесу магістрантами були названі: практичні роботи – 34 респонденти (76%) та лекції – 11 респондент (24%). Варто відзначити, що у відповідях магістрантів не отримали належної оцінки різновиди самостійної роботи. Дивним при цьому виглядає той факт, що 51% магістрантів (23 особи) зауважили, що витрачають на самостійну роботу не більше 18 годин на тиждень. 60% (27 осіб) з числа опитаних респондентів вважають, що для покращання якості підготовки магістрантів варто збільшити кількість практичних занять. Відведені години на лекції, лабораторні, самостійну та індивідуальну роботу магістранти пропонують залишити без змін.

4. Визначення магістрантами ступеня впливу різноманітних факторів на якість отримання знань в магістратурах університету та академії дали змогу до числа пріоритетних віднести: професіоналізм викладачів – 42 особи (93%); організацію навчального процесу – 32 особи (71%) та особисту активність студентів – 29 осіб (64%). При цьому решта факторів також називались магістрантами як важливі.

5. Оцінка стану забезпечення навчального процесу дала змогу виявити, що для магістрантів навчальний процес повністю забезпечено Інтернет-технологіями – 38 респондентів (84%), матеріально-технічною базою – 24 осіб (53%) та частково забезпечено літературою – 28 осіб (62%).

6. Серед умінь, що набули магістранти на завершальному етапі навчання, відзначено: вміння визначати проблему – 34 особи (75%); відкоригувати прийняття рішення – 26 осіб (58%). Порівняно невелика частина магістрантів вважає, що вони вміють реалізувати рішення – 19 особи (42%).

7. Випускники вважають, що більшість фахівців влаштуються на роботу. Такої думки дотримуються 22 особи (49%). Проте лише 12 респондентів (27%) переконані, що вони знайдуть роботу за спеціальністю з легкістю. Прикро, що 9 респондентів (20%) вважають, що більшість фахівців їхньої спеціальності не влаштуються на роботу за спеціальністю та переконані, що менеджери освіти не конкурентоспроможні на ринку праці.

8. Розділилися думки респондентів щодо ступеня впливу магістрантів на організацію навчального процесу. Більше половини респондентів – 28 осіб (62%) вважають, що вони «скоріше впливають, ніж не впливають». Проте 7 осіб (16%) вважають, що організація навчального процесу не залежить від впливу магістранта.

Зважаючи на вищесказане ми можемо зробити певні узагальнення. Запровадження рейтингової системи оцінки знань магістрантів і кредитної системи організації навчального процесу буде сприяти переходу з навчання предметно-інформаційного типу на креативно-розвиваюче, що забезпечує здатність магістрантів до інновацій, розвиток їх професійної майстерності та особистісної зрілості.

Для забезпечення адекватної поставленим дидактичним завданням якості необхідні інвестиції в інформаційні ресурси, створення єдиних інформаційних середовищ, створення бібліотек, матеріалів на електронних носіях, використання інтерактивних методів навчання.

Висновки... З урахуванням зазначеного складовими забезпечення якості підготовки майбутніх менеджерів освіти в магістратурі у першу чергу мають бути:

- сучасність і актуальність запропонованих програм навчання, відповідно до Державного галузевого стандарту підготовки управлінців;
- використання сучасних технологій і методик організації навчального процесу;
- якісне науково-методичне і матеріально-технічне забезпечення;
- високий науково-педагогічний рівень викладачів;
- наявність ефективної системи контролю за якістю підготовки;
- відповідність системи підготовки майбутніх менеджерів освіти вимогам світового освітнього простору;
- надання магістрантам більшої можливості вибору форм навчання, предметів, форм академічної звітності;
- орієнтація програм підготовки майбутніх менеджерів освіти на їх особистісний та професійний розвиток.

Якість підготовки менеджерів освіти залежить від багатьох факторів, серед яких важливими є визначеність змісту навчання; якість навчальних програм, адекватних навчальних матеріалів і підручників; професійний рівень викладацького персоналу; наявність у практиці роботи викладачів доцільної системи методів, форм і засобів навчання

Перспективи подальших розробок ми вбачаємо у вивченні питань визначення показників та критеріїв якості освітніх послуг майбутнім менеджерам освіти в умовах магістратури.

Список використаних джерел та літератури:

1. Національна доктрина розвитку освіти // Освіта України. – 2002. – № 33.
2. Мешанінов О. П. Сучасні моделі розвитку університетської освіти в Україні : [моногр.] / О. П. Мешанінов. – Миколаїв : вид-во МДУ ім. Петра Могили, 2005. – 460 с.
3. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті / за ред. С. О. Сисоєвої. – К. : ВІПОЛ, 2001. – С. 58–59.
4. Товажнянський Л. Л. Основи педагогіки вищої школи : навч. посіб. / [Товажнянський Л. Л., Романовський О. Г., Бондаренко В. В. та ін.]. – Харків : НТУ «ХПІ», 2005. – 600 с.

Spysok vykorystanykh dzherel ta literatury:

1. Natsionalna doktryna rozvytku osvity, *Osvita Ukrainy*, 2002, Volume 33.
2. Meshaninov O. P. Suchasni modeli rozvytku universytetskoï osvity v Ukraini: monohrafiia. Mykolaiv, vyd-vo MDU im. Petra Mohyly, 2005, 460 p.
3. Pedahohichni tekhnolohii u neperervnii profesynii osviti / za red. S. O. Sysoievoi. Kyiv, VIPOL, 2001, pp. 58–59.
4. Tovazhnianskiy L. L., Romanovskiy O. H., Bondarenko V. V. ta in. Osnovy pedahohiky vyshchoi shkoly : navch. posib. Kharkiv, NTU «KhPI», 2005, 600 p.

Аннотация

Виктор Берека

Обеспечение качества образовательной подготовки будущих менеджеров образования

В статье очертаны теоретико-методические подходы к рассмотрению проблемы оценки качества подготовки будущих менеджеров образования, определены ее составные (определение концептуальных оснований; разработка моделей стандартизации; моделирование качества профессионального образования; определение концептуальных и методологических оснований проектирования системы качества).

Автором проведено исследование внедрения кредитно-модульной системы учебно-воспитательного процесса, определены на ее основании результаты основных закономерностей и сформулированы требования до умений магистров.

Изучение научной литературы, результаты проведенного анкетирования позволили определить составные обеспечения качества магистерской подготовки будущих менеджеров образования: современность и актуальность предложенных программ обучения соответственно Государственному отраслевому стандарту подготовки управленцев; использование современных технологий и методик организации учебного процесса; качество научно-методического и материально-технического обеспечения; высокий научно-педагогический уровень преподавателей; наличие эффективной системы контроля подготовки, соответственно системе подготовки будущих менеджеров образования требованиям мирового образовательного пространства; предоставление магистрам больших возможностей выбора форм обучения и академической отчетности; ориентация программ подготовки будущих менеджеров образования на персональное и профессиональное развитие.

В статье определены перспективы изучения определенного вопроса.

Ключевые слова: *квалификационные характеристики; кредитно-модульная система; магистратура; менеджер образования; учебный процесс магистратуры; оценка качества образования; специалисты управленческого профиля; качество профессионального образования.*

Summary

Viktor Bereka

Ensuring Quality of Educational Preparation of the Future Managers of Education

The article deals with the theoretical and methodological approaches to the consideration of assessment problem of training quality of future managers of education. The main components of specified process such as the determination of conceptual principles, the development of standardization model, the modeling of professional education quality, and the definition of the conceptual and methodological principles of quality system projecting have been described.

The study of the introduction of credit-modular system of educational process, the basic regularities and requirements to the skills of holders of masters' degree has been carried out by the author.

The analysis of scientific literature and the results of the survey made it possible to identify the components of the Quality Assurance Masters Training of future managers of education: the actuality of introducing of training programs in accordance with the State Standard of Managers Training, the use of modern technologies and methods of the organization of educational process, the qualitative methodological material and technical provision, the availability of effective system of educational monitoring, the matching of training system of future managers of education to the requirements of global educational society, the providing managers with the higher range of opportunities of choosing of studying forms and academic reporting, the orientation of training programs of future managers of education on their personal and professional development.

In the article the prospects of appointed issue learning have been defined.

Key words: *classification characteristics; credit-module system magistracy; education manager; training process at magistracy; education quality evaluation; experts in management professional education quality.*

Дата надходження статті: «04» березня 2014 р.